

Şuşa döyüşlərində iştirakından fəxr edən qazi

Azərbaycanın əsrarəngiz guşəsi Qarabağ düşmən işğalında qaldığı 30 il ərzində xalqımız bu ərazilərin xiffətini çəkmiş, həsrətində qalmışdı. Amma qara-bağlılar, şuşalılar üçün doğulub böyüdükləri doğma yurduvadan ayrı düşmək daha böyük bir dərd idi.

Eyvazlılar ailəsinin başçıları Sərdar müəllim və Nəсібə xanım qala şəhərimizdə dünyaya göz açıblar. Şuşanın işğalına qədər orada yaşayıb çalışıblar. Daim Vətənə sevgi, itirilən əraziləri qaytarmaq zərurəti, vətəndaşlıq mövqeyi mövzusunda söhbətlər aparılan bu ziyalı ailədə iki övlad da dünyaya göz açıb, böyüyüb, tərbiyə alıb. Amma Şuşada yox, Bakıda, məcburi köçkünlük şəraitində... Böyük oğulları Həsən 1994-cü il təvəllüdüdür, təhsilini başa vurduqdan sonra ailə qurub. Nicat isə 1996-cı ildə doğulub, 2002-2013-cü illərdə Sabunçu rayonunun Bakıxanov qəsəbəsində yerləşən 94 sayılı tam orta məktəbdə təhsil alıb, 2017-ci ildə Azərbaycan Dövlət İqtisad Universitetinin Maliyyə fakültəsini bitirib.

Bu yazıda da sizə xalqımızın vətənpərvər oğlu, Şuşanı fəth edənlərdən biri Nicat Eyvazlı haqqında danışacağıq. O, 2017-ci ildə Naxçıvanda həqiqi hərbi xidmətdə olub. 2018-ci ildən ABC Kontakt mağazalar şəbəkəsində mütəxəssis işləyib. Bu elə dövr idi ki, düşmən təxribatları zəminində reallaşan və tariximizdə xüsusi iz qoyan iki əks-hücümün arasında qərar tutmuşdu - qələbə müjdəçisi Aprel savaşı arxada qalıb, daim artan döyüş ruhumuzu təsdiqləyəcək Tovuz savaşı isə hələ irəliləyirdi. Və 2020-ci ilin iyulu yenə də qaynar cəbhə xəbərləri ilə başlandı. Ermənilərin Tovuz rayonu istiqamətində təxribatçı cəhdləri ordumuzun cavab tədbirləri ilə nəticələndi. Bu ərəfdə Nicat da birbaşa Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Sabunçu rayon şöbəsinə üz tutdu.

Söhbəti özü davam etdirir: "Bizi qeydiyyatda alıb, əlaqə nömrələri götürdülər. O zaman artıq müharibənin qaçılmazlığı barədə söz-söhbət dolayırdı. Çünki erməni silahlıları təmas xəttində tez-tez terror, təxribat aktları törədirdilər. Mən səbirsizliklə daha ayyarım gözlədim, sentyabrın 2-3-də zəng gəldi, sorğu-sual edib başqa hərbi bilik və bacarıqlarımla maraqlandılar. Ayın 27-28-də ordumuzun qətiyyətli əks-hücumları zəminində Vətən müharibəsinin

ilk günlərində isə "doğrudanmı məni aparmayacaqlar" deyə pərt olmuşdum..."

Nəhayət, sentyabrın 30-da Nicatın həyəcanla gözlədiyi məlumat gəlir, ertəsi gün 17 nəfər Şuşa könüllüsü ilə birgə Ağcabədiyə yola düşürlər. Oktyabrın 3-də Füzuli rayonu uğrunda döyüşlərə qatılır, doqquz gün sonra yaralansa da, bunu "yüngül" sayaraq, tibb məntəqəsinə bildirməyi özünə sığışdırmır və meydanı tərk eləmir: "Füzuli şəhəri və 21 kəndin düşməndən təmizlənməsi məqsədilə qanlı savaşa girərək, düşməni "iti qovan kimi" qovduq. Oktyabrın son günlərində Qubadlı rayon mərkəzi, kəndləri, ətraf yüksəklikləri azad edərək rayonun ən uca nöqtəsi olan Süsənlidə mövqə tutduq. Komandirimiz şəhid mayor Elçin Alıyev bizə bildirdi ki, polkovnik Tehran Mənsimovun rəhbərliyi altında xüsusi hazırlıqlı bölmələr komplektləşdirilir və Şuşaya hücum hazırlanır. Sevincimizin həddi-hüdudu yox idi..." - deyər Nicat bildirir.

Qəhrəmanımız ömür boyu böyüklərdən - nənə-babalardan, ata-anasından eşitdiyi, kitablardan, qəzetlərdən oxuduğu, nəsil-nəcəbətinin ömür sürdüyü və qovuşa bilmək üçün daim dualar etdiyi arzularının şəhərini görəcəyindən çox sevinirmiş: "Noyabrın 2-də Xocalının Siqnaq adlanan hissəsindən yürüşə başladım. İki gün sonra Daşaltıya çatanda məlum oldu ki, burada xeyli daşnak tör-töküntüsü toplaşmış. Güclü müqavimət göstərsələr də, bu, işimizə yaradı. Çünki məqsəd ermənilərin diqqətini həmin cinaha cəmləyərək, qüvvələrimizin başqa tərəfdən Şuşaya girişinə şərait yaratmaq idi. Polkovnik Mənsimovun komandanlığı ilə qüvvələrimizi yenidən komplektləşdirib Laçın dəhlizinə doğru irəlilədik, İsa bulağı yaxınlığında mühasirəyə düşdük, şəhidlərimiz oldu. Döyüş-döyüşə mühasirəni yarım noyabrın 7-də Şuşaya girdik və şəhərin düşməndən təmizlənməsinə başlandı. Bu, həyatımın ən xoşbəxt və qürurlu anları idi", - Nicat əlavə edir.

O deyir ki, Xankəndi və Laçın tərəflərdən iriçaplı silahlardan atəşi susmur, güllə və

mərmilər yağış kimi yağdı. Belə bir gərgin vəziyyətdə, noyabrın 8-də ayağından ağır yaralanır, təcili cərrahi müdaxilə lazım olsa da, nəqliyyat işləmədiyinə görə ilk tibbi yardımla 29 saat Şuşada gözləmək məcburiyyətində qalır. Sonra hospitala yerləşdirilərək əməliyyat edilir, hazırda da sağlamlığının tam bərpası üçün müalicə alır.

Nicatın anası Nəсібə xanım söhbətə qoşularaq, oğlunun cəbhə həyatı zamanı ailədə böyük narahatlıqlar yaşadığını, xüsusilə heç bir xəbər-ətər gəlməyən son 10-12 gün ərzindəki nigarancılığı sözlə ifadə etməyin çətinliyini bildirir: "Şuşaya qalxmalarını çox gec eşitdik. Oranın təbiətinə, relyefinə bələd olduğumuzdan, qayadan yıxılacağından, sürüşüb çaya düşəcəyindən qorxurdum, güllə, bomba, mina təhlükəsi tamam yadımdan çıxmışdı... Ayağını mərminin əməlli-başlı zədələyib sındırdığını da bizdən gizlətməmişdi, telefonda dedi ki, botinka vurub, xırda şeydir, keçib gedər..."

Noyabrın 8-də cənab Prezident Şuşanın azadlığı xəbərini verəndə, Eyvazlılar ailəsində sevinc və övladdan xəbərsizlikdən doğan kədər bir-birinə qarışmış.

Nicat Sərdar oğlu Eyvazlı Vətən müharibəsindəki şücaətlərinə görə "Cəsur döyüşçü", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltiflənib. Gənc döyüşçü hazırda Şuşa Şəhəri Dövlət Qoruğu İdarəsində çalışır. Belə igidlərimiz min yaşasınlar!

*Qurban MƏMMƏDOV,
"Azərbaycan"*